

EPODI

τῷ Ναξιακῷ, καὶ σωθῆναι ἔνα τινὰ αὐτῶν, ὡς ὅ[νομα Κοίρα-
νος, ὑπὸ δελφῖνος ἀναλημφθέντα καὶ ἐκπεσόν[τα — —
τ[.]γ Συρίων . . . [.]. α εἰς τι σπήλαιον συνφυ[γεῖν, καὶ
15 ἐκεῖθεν αὐτ[ις ἐλθεῖν εἰς τὴν ἴδ]ίαν. τὸ δὲ σπ[ήλαιόν
ἔστι νῦν δ[εικνύμενον, καὶ ἀπ' ἐκεί]νου Κοιράνει[ον καλεῖ-
τ]α[ι]. ὁ δὲ [Ποσειδῶν τιμᾶται ὡς ἵ]ππιος ἐντ[αῦθα
απ.[]υ μνήμη[ι] — —

πλευτήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίραγνοιγ ἵππιος Ποσειδέων.

Plut. *sollert. anim.* 36 p. 985a. Fabulam narrant etiam Phylarchus (81 F 26) ap. Ath. 60b6f (ubi Coeranus Milesius, naufragium prope Myconum), Ael. *H. A.* 8. 3 (ex eodem fonte ac Plut.). Cf. Arist. *Soph. elench.* 4 p. 166a35.

193, 194? —◦◦—◦◦—; ◦◦◦—◦◦—◦◦—
x —◦— x —◦—

193 Stob. 4. 20. 45

δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ,
ἄψυχος, χαλεπῆισι θεῶν ὀδύνηισιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

194 Grammaticus ap. Nauck, *Lexicon Vindob.* p. 269. 6
ἔξωθεν ἔκαστος
ἔπινεν, ἐν δὲ βακχίῃ.